

Zori noi

VINERI,
23 FEBRUARIE
1990
ANUL I,
NR. 52
4 PAGINI, 50 BANI

Cotidian independent al Văii Jiului

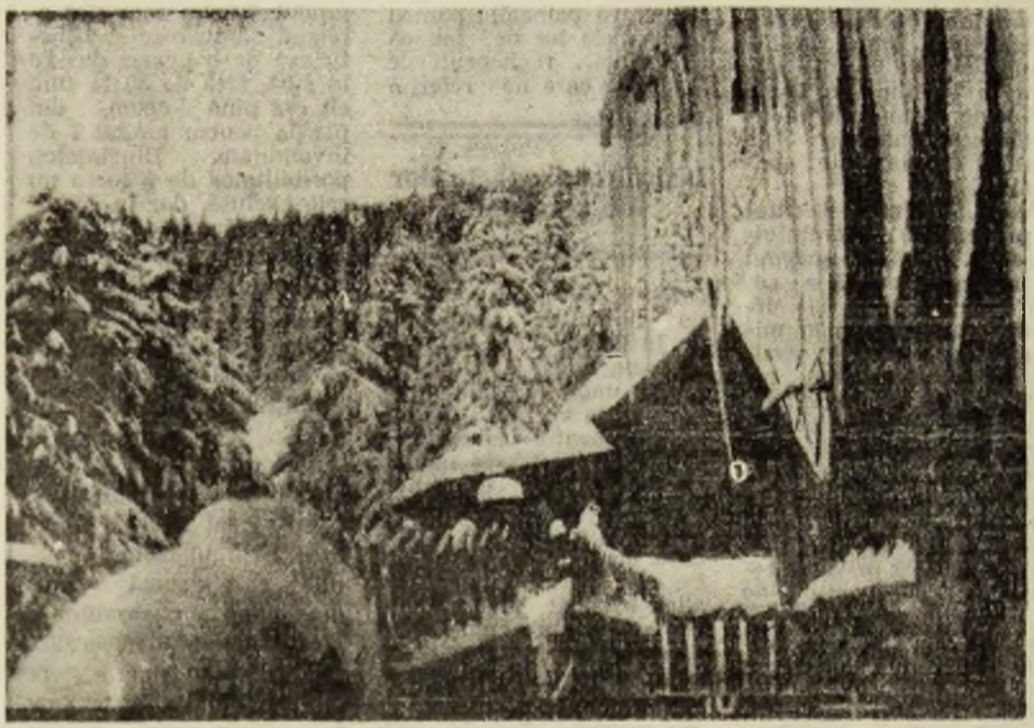
Ce știm și ce nu știm despre democrație?

CAPCANE ȘI RISCURI

Orielt ar fi fost de dorită și elogiată, democrația a avut și are parte de numeroase critici, atât din partea fundamentului ei ideatic, cât și din cea a realizării practice. Aceste critici sînt izvorite nu atât din repudierea ei (ea fiind recunoscută drept forma cea mai avansată de organizare socială) și din obligatoria reflecție critică la care este supus sistemul social din partea filozofiei. Este încă o dovadă că democrația prin ea însăși nu este o soluție pentru toate problemele sociale și aici are o deosebită relevanță un gând al lui Gabriel Liiceanu: „Infernul unei societăți este să, și începui că poate fi paradisiacă”. Posibilitatea criticilor apare datorită faptului că între definiția teoretică și traducerea în practică, între proiectul

ideal și realizarea ei ca și construcție socială apare o dificultate insurmontabilă de ordin funcțional. Suveranitatea poporului nu se poate exercita în mod direct, decât printr-un transfer de suveranitate la instituțiile democratice, neputîndu-se realiza un parlament în care să intre tot poporul”. Majoritatea criticilor vizează personalizarea accidentală a puterii, sistemele prezidențiale fiind centrate pe personalitatea unui om, campaniile electorale fiind o luptă în care nu întotdeauna se iau în calcul problemele majore ale societății. Obiecțiile privitoare la personalizarea puterii se conjugă cu cele referitoare la sistemele electorale, unde mulți sociologi și politologi

obiectează că poporul se rezumă să-și exprime încrederea într-un ideal, într-un program de acțiune destul de general sau într-un om. De cele mai multe ori, alegătorii nu deliberază între programe și priorități, ci între persoane. „Democrația este sistemul politic în care poporul exercită suficient control pentru a fi capabil să schimbe conducătorii, dar insuficient pentru a conduce el însuși”, scrie politologul Pierre Birnbaum, iar cunoscutul Alvin Toffler are o obiecție de aceeași natură: „Corpul electoral este periodic admis să aleagă între candidații dați, după care mașina democratică formală este redusă la tăcere”.
Prof. V. DINCU
(Continuare în pag. a 2-a)

„Minunile” iernii, sus la munte, departe de lumea dezlănțuită.
Foto: V. POLLAK

Preparația Uricani nu intră în conservare!

Uzina de preparare Uricani care are mijloace fixe în valoare de peste 1170 000 000 lei era, la un moment dat, în pericol de a intra în conservare. ● Aproape 800 de oameni își puneau întrebarea: „Unde o să lucrăm?” ● Meseriașii vechi au început să-și ceară transferul. Dar ce cei noi ce facem? ● În urma analizei competente a specialiștilor CMVJ, situația s-a normalizat.

Un exemplu elocvent al politicii economice deșănțate a regimului apus este și preparația din Uricani. Inexplicabila grabă a punerii în funcțiune a acestui obiectiv a determinat erori de proiect și, implicit — după intrarea în producție — a dus la situația de a nu funcționa niciodată la capacitate. Capacitatea inițială de preparare era de 2,6 milioane de tone pe an, cu un debit de 500 tone pe oră, la cărbune cu un conținut de 54 la sută cenușă. Capacitatea aceasta nu s-a atins niciodată, întrucât preparația nu preia decât un debit de circa 200 tone pe

oră, iar cenușa s-a ridicat la 70 la sută (!). Care sînt cauzele acestor nereguli? Din discuțiile purtate la fața locului cu specialiștii, am reținut următoarele aspecte. În primul rînd ciururile care sînt utilizate, fabricate de IMMUM Baia Mare, au fost introduse în funcțiune FĂRĂ A FI OMOLOGATE. Ele nu fac față solicitărilor. În al doilea rînd, dacă la toate preparările alimentarea cu cărbune brut se face în mod continuu (cu benzi), la Uricani alimentarea se efectuează discontinuu (cu lanțuri). Hoțărîrea aceasta a fost luată
Mircea BUJORESCU
(Continuare în pag. a 3-a)

...Și s-a găsit o soluție: declasarea!

Depozitul central „Vârșila” al Bazei de Aprovizionare a Combinatului Miner Valea Jiului, Sing. Vasilică Vladislav, coordonator al acestei importante unități economice pentru activitatea de extracție a cărbunelui, ne însoțește în vizita pe care o întreprindem prin incintă. Nu se poate spune că nu se vede mîna de gospodar. Deși tot așa de bine, nu se poate spune că toate sînt în ordine și la locul lor. Motivul îl aflăm de la sing. Vladislav. „Spațiul este insuficient. Sistemul înghesuțit. Nu avem spațiile acoperite necesare depozitării unor piese de schimb care sînt sau pot fi degradate de intemperii. Pentru a le proteja, totuși, recurgem la unele improvizatii. Mica mecanizare pentru manipularea ple-

selor și subansamblelor este aproape inexistentă. Și un alt aspect: avem multe piese de schimb și subansamble fără mișcare”. De fapt nici doream să ajungem. Un exemplu în această privință îl constituie tamburele de tăiere pentru combinele de abataj aduse din import, din URSS (pînă nu demult, 22 decembrie 1981, nici nu aveam voie să amintim de acest lucru). Sînt fără mișcare, și le-am văzut, 25 bucăți de tambure pentru combina 2K52 și 33 bucăți pentru KS3M. Din prima categorie o singură bucată costă în medie 35 000 lei, iar din a doua categorie 105 000 lei. În total suma imobilizată se ridică la peste 6 320 000 lei. Și să nu uităm că au fost cumpărate pe valută în con-

dițiile cînd, cu greu, foarte greu, se putea procura ceva în valută. Toate acestea au fost aduse începînd cu anul 1986. Ce implicații are această neregulă (pentru că neregulă este)? În primul rînd a fost cheltuit inutil, pînă acum, după cum se vede, valută care putea fi folosită pentru procurarea altor piese de schimb mult mai urgente. În al doilea rînd, Baza de aprovizionare le-a plătit furnizorului, și a rămas cu banii dați, pentru că nesolicitîndu-le nimeni nu au de la cine recupera sumele investite. Și în al treilea rînd, imobilizează spațiile din depozit. Ce măsuri s-au luat totuși, pentru lichidarea acestei anomalii? Deocamdată una singură. S-a apelat la actele normative de curînd intrate în vigoare și s-a trecut la de-

clasarea lor, respectiv la scăderea prețurilor pentru... schimbarea tehnologiilor de lucru în subteran. Este foarte adevărat că nu la toate întreprinderile miniere se mai folosesc astfel de combine, dar ele, totuși, se folosesc. Oricum există un act normativ care reglementează astfel de soluții și este bine cînd este folosit. Dar rămîn totuși două întrebări la care așteptăm răspuns: cum s-au putut achiziționa pentru Valea Jiului un număr atât de mare de tamburi de combine? Care a fost gîndirea de perspectivă, cît de bine au cunoscut situația și evoluția tehnologiilor de lucru cei care au cheltuit banii poporului pentru procurarea lor, iar acum pentru a acoperi diferențele de prețuri? Dacă vom continua, și acum, tot așa...
Dorin GHETĂ

UNA PEZI

„In subteranele blocurilor se mai semnalează atacuri teroriste răzlele...”
Desen de Liviu BARLUTIU

Of-urile cercetătorilor de la Petroșani

În numărul trecut al ziarului nostru am căutat să reliefăm doar preocupările pentru dezvoltarea cercetării în domeniul limpezirii apelor și cauzele care grevează această activitate. Nu am insistat mai deloc asupra necesităților cu care se confruntă cercetarea și proiectarea din ICITPMH Petroșani, institut subordonat Combinatului minier Valea Jiului. Rezultatele modeste în vederea limpezirii apelor se datorează, după cum am aflat, și caracteristicilor apelor reziduale din

Valea Jiului. Acestea au niște particularități aparte față de apele din industria carboniferă a întregului țării, care deja obțin rezultate bune cu reactivii care se folosesc și în preparările noastre. Reactivii care fac față în alte țări, nu au același randament în Valea Jiului. Continutul

ridicat de material ultrafin argilos este deosebit de mare — peste 60 la sută în Valea Jiului procent de material sub 10 microni, față de 30 la sută în bazinul Lamburg (Olanda) sau 17—30 la sută în Pas de Calais (Franța). De asemenea, în timp ce conținutul de acizi humici este foarte ridicat (3—5 grame la litru), înrăutățind procesul de limpezire, conținutul de săruri în apă este des.
Constantin IOVANESCU
(Continuare în pag. a 2-a)

Pot fi limpezite apele Jiului? (V)

